

Земя рогна, земя плодородна

Под този надслов преминаха празниците в село Бяга

четете на стр. 4

Розобер 2012

Дните около 24 май, освен Празник на българската писменост и култура, при нас са и дни, изпълнени с омайващ аромат на български гюл.

Трийсет и шест хиляди декара са насажденията от маслодайна роза в България тази година, съобщават от Министерството на земеделието.

Розоберът започна с десет дни по-късно, а очакваният среден добив е 300 килограма на декар. Прогнозните изкупни цени за килограм розов цвят бяха между 1,50 и 1,80 лв., а за розоберачите - петдесет стотинки на килограм, но се опровергаха още в първите дни на кампанията, която стартира с начална изкупна цена 2,20 лв.

Пак според прогнозите, от тазгодишната реколта ще се получи тон и

половина розово масло.

В община Брацигово кампанията по розобера на маслодайната култура протече нормално, като производителите тази година заявяват, че природата се е оказала благосклонна към тях. Падналите дъждове през последните седмици са оказали благоприятно влияние върху насажденията с рози, като са спомогнали за запазването на по-висок процент маслодайност в цвета.

На територията на общината с маслодайна роза са засадени над 650 декара. С отглеждането на розите са ангажирани почти 500 човека.

Предварителните разчети сочат, че добивът ще бъде около 500 килограма от декар, което се равнява на средното за страната количество, посочват

още от администрацията. За производството на 1 килограм розово масло са необходими между 3,5 и 4 тона розов цвят.

Едно от нещата, които са прославили България през вековете е маслодайната роза. Тя е донесена на Балканския полуостров още през XII век от околностите на Дамаск. Технологиите за нейното обработване е взаимствана от източните страни Персия и Индия. Българските производители увеличават количеството и подобряват качеството на продукта чрез двойна дестилация и усъвършенстване на съоръженията. Това налага българското розово масло на международния пазар още през XIII век.

Интересна е и историята за пристигането на гюла в Брацигово.

Както е известно, брациговци били предимно гюлгери. Тайфи с майстори, калфи и чираци обикаляли Османската империя да строят сгради и мостове, но често и зидарите ставали жертва на занаята си. Така станало и с майстор Кръстю Сотиров, градил къща на турския чорбаджия в Казанлък.

Паднал строителят, ударил се лошо, контузил се за цял живот. Станало криво на турския бей, че кадърен човек е обречен и решил да прояви човечност. Дал му стръкове от непозната дотогава трънка. „Засади това - му казал. - От него ще изкарваш прехраната си, твоята и на семейството.“ Така и станало. Върнал се майсторът, засадил резените, а след години nasledниците му вече имали гюлпана.

Община Брацигово - член на Сдружение на възрожденските градове - Възраждане за 21-ви век

Основна цел на сдружението е обединяване усилията на възрожденските градове като носители на историческите традиции на една Велика българска епоха за ново възраждане на основата на съхранените природни дадености, историческите традиции и мобилизацията на духовния потенциал.

На 28.05.2012 г. от 11.00 часа в сградата

на Община Панагюрище Управителният съвет свика Общо събрание. Това беше и поводът кметът на града ни Васил Гюлеметов да уважи поканата на сдружението. На сесия на ОбС през месец юни предстои Община Брацигово да бъде утвърдена като нов член на на Сдружение на възрожденските градове - Възраждане за 21-ви век.

/Соб. инф./

На планина през лятото

КАКВО НИ ОБЕЩАВАТ МЕСТНИТЕ КУРОРТИ ПРЕЗ ТОЗИ СЕЗОН?

И тази година общинското ръководство се старае да осигури нормални условия за летуване на двата местни курорта.

Полагат се усилия за нормалното функциониране на социално-битовата инфраструктура. И в двата курорта уличното осветление е в добро състояние. Осигурен е транспортът за почивния сезон. Автобусите по направление Брацигово - лет. „Васил Петлешков“ ще пътуват от 15 юни всеки ден в часовете: 7.20 ч. - гр. Брацигово - лет. „Васил Петлешков“; 8.00 ч. - лет. „Васил Петлешков“ - гр. Брацигово; 14.35 ч. - гр. Брацигово - лет.

„Васил Петлешков“; 15.45 ч. - лет. „Васил Петлешков“ - гр. Брацигово; 17.30 ч. - гр. Брацигово - лет. „Васил Петлешков“; 18.30 ч. - лет. „Васил Петлешков“ - Брацигово. Общината нееднократно е провеждала разговори с лицензирани фирми - превозвачи да поемат линията Брацигово - лет. Розовски вриз, но след предварителни проучвания този маршрут за тях се оказва нерентабилен.

По отношение готовността за сметосъбирането и сметоизвозването е създадена необходимата организация.

Летовище „Васил Петлешков“ ще се обслужва от кметство Равногор. Сметосъбирането ще се извършва два пъти в седмицата. Поради стръмния терен на района, кофите са разположени в пет клетки, като същите са оградени с мрежа.

Общината ще осигури полиетиленови чували, в които ще се събират отпадъците и ще се поставят в предназначенията за това заграждения.

Летовище Розовски вриз е снабдено с 5 контейнера и 20 бр. кофи за битов отпадък. Сметосъбирането и сметоизвозването за летовище Розовски вриз се извършва само през летния сезон всеки петък със сметосъбирачна машина.

- На страница 2

Брацигово стартира проект за подобряване на градската среда за над 2 млн. лв.

В края на миналата седмица кметът на община Брацигово Васил Гюлеметов обяви началото на реализацията на проекта „Изграждане и реконструкция на улична мрежа, тротоари, площи и обществени зелени площи в гр. Брацигово“.

Проектът бе одобрен за външно финансиране от Министерството на земеделието и храните по програма „Развитие на селските райони 2007-2013 мярка 322“. Той е на обща стойност 2 200 297.72 лв.

Главна цел на проекта е благоустрояване на основни функционални пространства в градската зона, имащи определящо

значение за европейския облик на града. Основните проектни дейности са насочени към:

1. Рехабилитация на улици от първостепенната улична мрежа: ул. „Атанас Кабов“, бул. „Освободители“ (до Лятно кино), Стара автогара и ул. „9-и септември“ (от СОУ „Народни будители“ до пл. „Централен“), както и пл. „Централен“ - включваща подмяна на водопроводна инсталация, подмяна на пътна настилка, монтаж на улично осветление и обзавеждане; реконструкция на съществуващ фонтан.

2. Изграждане на зелена система: в обхвата попадат районът на Културния дом,

алеята на ул. „9-и септември“ и тротоарни площи по горечитираните улици, както и изграждане на поливнен водопровод.

3. Изграждане на многофункционална детска площадка на ул. „Христо Смирненски“.

Дейностите ще бъдат осъществени в продължение на 5 месеца от фирмата, одобрена за реализиране на дейностите по проекта „ЕКО ХИДРО 90“ ООД - Пазарджик.

Повече подробности относно дейностите по проекта ще получавате в следващите броеве на вестник „Априлци“.

„Априлци“

Къде живеят чудесата?

- пухаха гецамата от Брацигово на 1 юни, макар да знаеха, че с някои чудесии ще се срещнат през деня на градския площад. Лакомства, занимания и много емоции белаяха Деня на гетето и през тази година.

„Априлци“

ОИЦ - Пазарджик стартира информационните си събития от Брацигово

На 4 юни 2012 г. от 10.00 ч. в хотел „Виктория“ в Брацигово се проведе първото изнесено информационно събитие, организирано от Областен информационен център (ОИЦ) - Пазарджик. На срещата присъстваха представители на Общинската администрация, на дирекция „Социално подпомагане“ и институции,

предоставящи социални услуги, на детски градини и НПО сектора в общината. Управителят на центъра Радослав Пешалов представи функциите и дейностите на ОИЦ - Пазарджик, както и приоритетите в информирането на гражданите на област Пазарджик. Г-н Пешалов заедно с експерта „Комуникация, информа-

ция и логистика“ в центъра Анна Генчева изнесоха презентации за отворени схеми и възможностите за финансиране на проекти от Структурните и Кохезионния фондове на ЕС посредством Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“. Бяха представени схемите „Помощ в дома“, „Живот в общността“ и

„Образователна интеграция на деца и ученици от етническите малцинства“ по Приоритетни оси 5 и 4 на програмата, по които присъстващите могат да бъдат ползватели на финансиране от ЕС.

В рамките на първия цикъл от информационни срещи екип от ОИЦ - Пазарджик ще изнесе презентации във

всяка една от единайсетте общини в областта.

Един от основните приоритети на ОИЦ - Пазарджик е информирането на широката общественост в Пазарджикска област и потенциалните ползватели на финансиране от Кохезионния и Структурните фондове за възможностите, които им дават седемте оперативни про-

грами в България. Експертите от центъра предоставят информация и за добрите практики на бенефициенти, изпълнили успешно проекти по програмите, както и за новите предизвикателства и възможности, които ще предложат на страната ни ЕС през следващия програмен период 2014 - 2020 г.

ОИЦ - Пазарджик

ЗА РАВНОДУШИЕТО

То е плевел, който избуява над благото на разочарованието, страха, некомпетентността, завистта егомизма и т.н. А простор му дава слабият характер, който не може да ги преодолее, дори понякога се гордее с тези примитивни качества...

„...Всичко живо може да страда, но да съчувства, т.е. да почувства свое страданието на друг човек, да го вземе върху себе си, да го предотврати или да помогне, може само човекът...“ – казва Олга Бергхолц, руска писателка. И бихме добавили - когато си Човек с главна буква. Защото не равнодушните, сиреч безразличните, примирените, мижитурките, егоистите, движат напред обществото, а другите, онези с „лудите глави“ като Ботев, Левски, Бенковски, Каблешков, Петлешков и мн. др., които са били свободни преди Освобождението и са могли да станат заможни и властимащи, но цената - да станат родоотстъпници - е била твърде висока за тях... Защото са знаели, че „да изсушиш една съюза се изисква повече доблест, отколкото да се пролее море от кръв...“ по думите на Байрон.

А днес? И днес, като във всички времена има личности, които застъпват активна позиция, смело „ходят по острието на ножа и нараняват до кръв босите си души“, както пише поетът Висоцки. Самият той не се плашеше от това, а открито заявяваше:

„...Аз не обичам... през рамото ми чужди да надничат, в гръб когато стрелят, а също - като стрелят във гръдта... щом честта линее и е на почит всяка клевета...“ „...да бият някой без вина...“

Когато такива хора успяват да се наложат на вниманието на обществото, то може да види по-ясна перспектива, надмогва тинята на равнодушието, което е „парализ за душата и преждевременна смърт...“ по думите на А. П. Чехов.

Днес също равнодушието не е преобладаващо, не е залаяло съзнанието на достойните хора, сиреч не е забравено „страданието, което е най-възвишената добродетел, която може да краси човешката душа...“, както е казал Константин Величков.

И днес има много хора, които се хвърлят в горящ автобус да спасяват хора с риск за себе си, има много, които отделят от оскъдните си средства, за да помогнат на болно дете, има много, които протягат ръка за помощ... Та нали съпреживяването, състраданието, човешината са тези, които ни правят повече човеци?!

А много от нас помнят завета на Яне Сандански: „Да живееш значи да се борис - робът за свобода, а свободният за съвършенство!“

Димитър АДЖЕЛАРОВ

ПТИЦИ ПРЕД ПОЛЕТ!

Баловите отминаха! Но снимките ще запазят завинаги прекрасните цветни спомени на абитуриенти, учители и роднини: съхранете вълшебните мигове в албума на своята младост.

Ф О Т О Г Р А Ф И

УКАЗАТЕЛНА ТАБЕЛКА ИЛИ СЛОВЕСЕН РЕБУС?

Идеята за поставяне на табелки с имената на авторите на паметниците из Брацигово е прекрасна, чиято и да е тя. Така, де! Освен исторически щемпели, всички бюстове, барелефи или скулптурни композиции са още и произведения на изкуството. И следователно - справедливо е да бъдат извадени от анонимност. Само че... В нашия град често се случва семената и най-добрите идеи да попадат в неплодородните почви. И плодовете от тях да бъдат доста тръпчиви. Какъвто е случаят и с табелката, поставена до барелефа на братята Димитър и Георги Гачеви:

Та кой ли би могъл да разтълкува словесния ребус, изписан под хоризонталната линия? Като се замисли човек, възможно е Орлин Иванов да е работил с авторски колектив. Защо не? „Но тогава - ще се запита случайният турист - дали този Димитър Г. Гачев е същият онзи Димитър от избражението? И ако е така,

къде ли пък се е дянал брат му Георги? Ще се запита, защото откъде ще знае странникът, че онзи, другият, се е наричал не Д. Г. Гачев, а Д. Ив. Гачев?

„А каква ли пък ще е ролята на читалището в сътворяването на композицията?“ - ще продължат вероятно наивните въпроси, защото, откъдето и да го погледнеш, никъде из страната скулптурата не е измежду обичайните читалищни дейности.

Впрочем, въпросителни биха могли да възникнат и в главите на по-вещите в читалищното дело - те лесно биха могли да забележат, че името на нашето читалище е „Васил Петлешков - 1874“, а не 2002, както би могло да се тълкува от написаното.

Ех, ще се питат някои, но едва ли ще намерят кой да им отговори - имената и адресите на авторите на „авторските“ табели, естествено, липсват.

Димитър СТЕФАНОВ

ЗОВ ЗА ПОМОЩ

Василка Димитрова Генова от Брацигово страда от тежко заболяване на опорно-двигателния апарат и има нужда от спешна операция, за която са необходими 6000 лева. 53-годишната жена е прикована на легло, а семейството ѝ няма възможност да осигури нужните средства и отправя зов за помощ към всички, които имат желание да го направят на следния адрес:

гр. Брацигово, ул. "Слави Дишлянов" № 27
Банкова сметка ДСК 02/0000000016829837
IBAN - BG24STSA93000016829837 BIC - STSABOSF

„Едни са слепи с очите,
други със сърцата“
Древноинд.
пословица

Аз, йеромонах Евмений, оставам тези редове, за да се знае кога се съсипа манастирът „Св.Троица“ близо до село Брацига.

Защото много години преди това ние - трима непокорици, луди-млади, които бяхме потърсили късмета си като гурбетчи по чужди земи, по божи неведоми пътища станахме доброволци на страната на християнската обединена флота с кораби на Испания, Венеция и папската държава. По неволя станахме моряци и в лютата морска битка при залива Лепанто успяхме да надвием над неверниците, да запалим и да потопим стотици техни кораби и повече агаряните не можеха да останат господари на Средиземноморието...

После, доволни от получените дукати, тръгнахме за родния край през Македония. И навсякъде, където бяха минали войскари преди нас, виждахме запусте-

ли села, непожънати ниви, изгорели къщи... Един ден, беше привечер, като минавахме през едно опожарено наскоро селце, главните от чиито къщи още димяха, чухме зад окадена стена детски плач... Надзърнахме и видяхме в една стаичка без покрив как едно пеленаче пишеше, окачено на една полуобгоряла греда... „Да го оставим ли?“ - се запитахме мълчаливо с очи, но като го съжалих, протегнах ръка и го откачих от пилона, на който висеше... Извън селцето седнахме да починем под едно дърво, забъркахме му малко брашно с вода да го нахраним. И не ни мина през ума на нас, окаяните, че понякога стореното добро посява нечакани злини... Като се прибрахме при своите в Брацига, го дадох на баба ми, защото само тя седеше у дома, да го гледа, да го храни и повива... А ние, като видяхме, че работата по видните и самоковите в нашата долина е непонясима под строгите очи на гъзеджиите на Гаванозооглу, решихме напролет да съберем хайдушка чета

от смелчаци от нашето и околните села, да причакваме държавната хазна от Доспат-даг и Чепинското корито, да събираме имане... Защото една голяма мисъл бе запалила чергата ни след победата при Лепанто, която не ни даваше мира...

И почнахме след Гергьовден да причакваме конете, натоварени с пари, там по калдъръмените пътища под Къркария... Един ден наш човек ми донесе Тихомирчо, станал момче на четири години, баба ми умряла, а майка нямах... Детето вече ходеше и говореше, та го занесох в манастира „Св.Троица“ при братята монаси да преживява покрай тях. А ние - дузината хайдути, всяка есен по Димитровден се разделяхме с уговорката да се съберем по Гергьовден на хайдушкия кайнак в Орова падина. И така изминаха цели осемнадесет години, когато взехме с нас и Тихомир, та станахме тринадесет мъже, готови да влязат в огън и вода...

И така обикнах най-младия от нас като роден син, че той за мене стана като

На планина през лятото

КАКВО НИ ОБЕЩАВАТ МЕСТНИТЕ КУРОРТИ ПРЕЗ ТОЗИ СЕЗОН?

- От страница 1
За доброто медицинско обслужване изпълнителната власт е осигурила функционирането на медицински пунктове в летовищата. Същите ще бъдат снабдени със спешни шкафове - лекарства от първа необходимост. Здравните пунктове ще се обслужват от медицински лица, назначени на граждански договори за периода от 15.06.2012 до 15.09.2012 г.

Охраната на курортите се осъществява от четирима човека - за всяко селище по двама охранители. Единият е назначен на щат от Общината, а останалите са на издръжка от събраните средства на собствениците

на вили. Предприети са действия по отношение изграждане на помещение, предназначено за охраната.

Търговските услуги на територията на летовище „Васил Петлешков“ ще се осъществяват от два хранителни обекта.

На територията на летовище Розовски връз през летния сезон ще функционира един търговски обект.

Що се отнася до телекомуникациите и връзките с останалия свят, ситуацията е следната: в лет. Розовски връз има покритие на всички GSM оператори, а в лет. „В. Петлешков“ - на М-Тел и Виваком и частично на Глобул.

Габриела АПОСТОЛОВА

Нивото на водата в реките е под непрекъснато наблюдение

Ръководството на Община Брацигово съобщава на населението, че в резултат на продължителните и обилни дъждове през последните седмици, се наблюдава покачване нивото на водата в реките на територията на общината. То е под непрекъснато наблюдение. Подача се информация до оперативния център /ОКИЦ/ в град Пазарджик, с цел

предотвратяване разлива на водата от коритата на реките в по-ниските райони на областта. Количеството вода в язовирите също се следи. На този етап не съществува реална опасност от възникване на аварии и наводнения.

Община Брацигово има готовност за предприемане на адекватни действия за цел предотвратяване на евертуални щети. /Соб. инф./

Прочетено за вас!

ВЕК СЛЕД ВЕК

Фараон, император, василевс, феодал, помещик, буржоа, чорбаджия, султан, цар, крал, партиен секретар, общественик?...

Понятия, избрани произволно. Зад тях стоят личности, служили на себе си и на обществения ред, когато всичко в тоя свят е изглеждало здраво и непеклатимо. Венценоците на властта са живеели с чувството, че системата им е вечна, че вечни са и те. Потискан и обезправен е живеел обикновеният човек. Когато отделили свободолюбци са се опитвали да не преклонят глава, са започнали бунтове героични, но са потъвали в кръв. Ала въпреки това, в един момент солидната обществено-политическа система се е сгромолясвала. Пометени са титлите барабар с „вечната“ власт на носителите им. Някои от коронасаните гъвкаво са поемали нов жезъл и пак са заставали начело след нов господар. Новите властимащи с нова стръв започват да градят нова система. Убедени, че сега тя ще бъде вечна и вечни ще са и те... А ония „долу“ са дребни и нищожни. Така изглежда от върховете. Но измамни са върховете, сричат се, докато „долу“ е сигурно, твърда е земята под краката на нищите.

Век след век зловещо дрънкат шпаги и рапири, хрущят гилотини, свистят куршуми. Век след век...

Опомни се, човеко! Ти не си вечен! Вечно е човечеството, което поколение след поколение се изкачва по стръмния път на познанието. Човечеството - жадуващо за хармония!

Преходни са силата и властта. Спомнете си колко земя е нужна на човека. Ако можете, погледнете в златните гробници на фараоните... И запомнете: най-важното е другите да те запомнят с добро!

Опомни се, човеко!
Всяка прилика с местни лица и събития е случайна!

хляба и водата, без които ден не можем. Никога не му подвикнах, никога не му се скарах, никога не го укорих, че му е мокър барутът или ръждясал ножът... И вярвах, че ще продължи делото ни, защото го бях заклел по хайдушки - да не общува с жена и да не вдига чаша с вино и ракия...

Късно разбрах, че комуто е меко сърцето, са мокри очите. И че под свирепата хайдушка рубя трябва да

с перо да я изографисаш! И през вечер, през две, започна да ходи Тихомир до Пещдере, на час път, там, където управляваше Шефкет ага над цялата яка-олу. Там имаше турска махала с джамия, защото чалмоносците надзираваха топенето и извозването на желазото и самоковите на биволските каруци до Марица... Не знаехме тогава, когато Тихомир прескачаше до Пещдере, че синът на Шефкет ага е

ХАЙДУШКА

тупти сърце на вълк, а не на гълъб...

След година-две, на празника на манастира „Св.Троица“ в деня на св. Дух, отново бяха надолшли много люде от околните села - едни варяха курбана, други свиреха на гайди, там, под вековния чинар се виеше хоро... И тогава Тихомир съгледал една мома от Пещдере, толкова хубава, че както той казваше, нито с думи да я опишеш, нито

хвърлил око на хубавата българка. И като е надушил, че един хайдутин слиза до дома ѝ, казал на баща си, а той му наредил да не изпускак от очи момичето... И започнал да готви потеря хитрият ага, та по стъпките на Тихомир да ни изловят! И когато по Димитровден той слезе да отведе Теменуга, за да тръгне заедно за Влашко, Али предупредил баща си и тръгнал подир тях... И когато в полунощ

На 24 май с изложба във файето на НЧ „В. Петлешков - 1874“ завърши инициативата на Общинска администрация – Брацигово, посветена

ПОСЛЕДОВАТЕЛИ НА СОФРОНИЙ - ПРЕПИСВАЧИ НА „ИСТОРИЯ СЛАВЯНОВЪЛГАРСКА“

на 250-годишнината от написването на знаменитата книга и 290 години от рождението на нейния автор.

В надпреварата за оригинален препис на „История славянобългарска“ се включиха шест колектива, а направените и изложени

преписи бяха общо 10.

Компетентна комисия в състав: Димитър Аджеларов - филолог и краевед, отец Любомир Траянов - свещеник в храм „Св. Иоан Предтеча“, и арх. Младен Китов – председател на сдружение „Бъдеще за Брацигово“ от-

съдиха едномесечния труд на ентузиастите.

На първо място бе класиран преписът на учениците от ПГСА – Брацигово, на второ - ръкописния препис на учениците от ОУ „Христо Ботев“ – Бяга, и на трето място - преписът на децата от НУ

„В. Петлешков“ – Брацигово. Награда за най-оригинален препис на Паисиевата история получиха възпитаниците на началното училище в града, които представиха ръкопис, издържан изцяло в стила на старобългарските традиции.

На празника на славянската писменост и култура в града отличените бяха наградени с грамоти и символични награди. Градоначалникът Васил Гюлеметов обеща екскурзия на победителите.

/Соб. инф./

ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА КРЕДИТ ОТНОВО ОТХВЪРЛЕНО

На редовното си единадесето заседание Общински съвет – Брацигово, разгледа 23 точки, 3 от които бяха внесени като допълнителни, две за прехвърляне на средства от бюджетна сметка на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ по проект „ДЦВХУ“ в размер на 11495.30 лв. и прехвърляне на средства от бюджетна сметка на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ по проект „Алтернативи“ в размер на 6030.71 лв., а третата, допълнителна точка бе предложението за участие в проект за реконструкция, ремонт на съществуващите сгради на Народно читалище „Васил Петлешков - 1874“ - Брацигово, Народно читалище „Никола Йонков Вапцаров - 1903“ в село Бяга и Народно читалище „Св. св. Кирил и Методий - 1929“ в село Исперихово.

Направените предложения за допълнение към дневния ред от страна на Изпълнителната власт бяха подложени на гласуване и приети с 15 гласа „За“.

В началото на заседанието Димитър Пелев – кмет на село Козарско – помоли общинските съветници да направят разместване по дневния ред като предложат точка 20 - Вземане на решение за поемане на дългосрочен дълг с кредитор Банка за финансиране на проект „Модулна пречиствателна станция за битови отпадъчни води Мо ПС-2х500“ - село Козарско,

да стане точка 1, което бе гласувано от общинските съветници с 8 „За“ и 7 „Въздържали се“ гласа.

По 22 от предложените точки бе дадено положително становище и решението ще влезат в сила в 14-дневен срок от приемането им, единствено по точка първа от дневния ред за поемане на дългосрочен дълг с кредитор Банка за финансиране на проект „Модулна пречиствателна станция за битови отпадъчни води Мо ПС-2х500“ - село Козарско, бе дадено отрицателно становище с гласували 8 „За“, 2-ма „Против“ и 5-има „Въздържали се“.

Питания отпавиха: арх. Денка Николова – общински съветник, която поиска писмен отговор за състоянието на хотела на офицерите в курорта „Васил Петлешков“ и попита какви мерки ще се предприемат за заздравяването му.

Васил Спасов – жител на град Брацигово – представи пред Общински съвет и Община Брацигово движение „ДНЕС“, което ще организира безплатни правни консултации по казуси, касаещи проблеми с електрозахранването, водоснабдяването и други монополисти, като некоректни интернет доставчици, кабелни и мобилни оператори, взаимоотношения с банки и застрахователни дружества, транспортни произшествия, трудовоправни спорове и трудови злоупотреби, проблеми със Здравната каса.

Габриела АПОСТОЛОВА

Един ден на Янини грамади 14 ЮНИ - ДАТА, КОЯТО НЕ БИВА ДА ЗАБРАВЯМЕ

Общинското ръководство на ПП „Александър Стамболийски“ организира традиционното посещение в с. Славовица в навечерието на пагубния за българската история ден – 9 юни 1923 г.

Организирано потеглихме към родното място на великия българин и земеделски ръководител Александър Стамболийски. Поводът бе 89-ата годишнина от зверското убийство на земеделския лидер и държавник.

Сдружените земеделци, симпатизанти и приятели на движението от Брацигово почетеха паметта на министър-председателя, който виждаше нашата родина „Бъдеща Швейцария“, на 09.06.2012 г. вместо на деня 14.06.

Групата, начело с младия председател Тодор Тосев, посетихме костницата на големия български син. Колоната с оранжени шапки направи силно впечатление на присъстващите. Съборът бе открит от Гая Асенова, която представи думата на областния председател на Земеделски съюз „Александър Стамболийски“. Николай Чалъков, цитирайки думите на Трифон

Кунев от 27 март 1946 г., каза:

„Александър Стамболийски не е умрял никога в сърцата на селските синове... Ние обаче сме длъжни да възкресим словото на избрания народен син, на величавия ум и непокорен дух на един борник за правда и свобода.“

С нас дойде и Латинка Василева - дългогодишен ръководител на БЗНС „Александър Стамболийски“ – Брацигово. На този национален събор присъстваха много гости, областни и общински координатори. Всички знаем, че е криза, но този ден на Янини грамади тя не личеше.

Такива събори укрепват земеделските съмишленици и създават допълнителни политически предпоставки – идеалите и принципите на патрона на събитието да намерят съвременно приложение.

Присъстващите на форума отнесоха със себе си вярата и любовта към земята на България и красивата ѝ природа.

Прибрахме се доволни и възхитени от прекрасния юнски ден на Янини грамади до Славовица.

Гена ПАВЛОВА

Пред родната къща на Александър Стамболийски

двамата млади пристигнаха на бивака, вече оседлавахме конете – за всеки от нас по един и два други за събраното злато, което трябва да вземем със себе си. Защото от старопрестолното Търново бяхме получили вест, че напролет владиката Дионисий с първенци от Никопол и Шумен ще провъзгласят в патриаршеската църква за български цар Шишман III. И тогава от север на помощ трябва да

нища, чухме писък...

Теменуга се свлече на земята с нож, забит в гърдите... сякаш се сковахме на място, останахме като зашеметени: „Предадени сме!“ - си рекохме всички... Оставих пушката опряна о дънера на вековния орех, висок повече от петнадесет аршина, покачих се бързо от клон на клон, за да огледам и да се ослушам... И чух от изток звън на чанове, обърнах се на юг – отново дрънчене на звънци, сякаш пасат овце. Обградени бяхме от потеря... Набързо слязох от дървото и казах на мъжете да изкопаят три дълбоки ями, три гроба - един за златото, другият - за пушките и силихлъците, а третият - за Теменуга с еленовите очи и дългите плитки... Върху гробовете натрупахме суха вършина и трева, запалихме ги, а огънят поде и гората... Казах на всички да се пръснат в различни посоки, да се омешат с потерята, а на другия ден да се срещнем при Синия вир. И така сред

пукота на огъня, дима и виковете сякаш потънахме в земята, но конете хукнали към манастира, откъдето бяхме ги довели. Османлиите помислиха, че ние сме побягнали с тях да търсим закрила в Светата обител, спуснали се по тропота на препускащите коне и видяха как монасите затварят високите порти след тях... Нахлули с голи ятагани и изстрели, претършуваха навсякъде, за да ни намерят, извели седмината монаси под кичестия явор, за да ги разпитват за нас, после ги закарали някъде да ги затрият... Други се спуснали и запалили от четири страни манастира, влезли в църквата, за да се гаврят със светините...

Когато след три години се върнах и видях опожарените стени и кръстосаните обгорели греди, опустошената църква, останала без покрив, ослепените светци по стените, прозрях греха си – бил съм заслепен от доведения си син и престъпих хайдушката клетва! Бях се завърнал от далечен път... През пролетта онази година се събрахме от разни краи-

ща на България в Търново, обявихме свободата и за наш цар избрахме Шишман III, после потеглихме и превзехме София, но трансилванският княз Сигизмунд Баторий не удържа на думата си, не дойде, макар че нашето злато го чакаше...

Когато видяхме, че останахме безпомощни срещу османските войски, всеки потърси спасение по неведоми пътища... Като стигнах в нашия край, се озовах на хайдушкия бивак и сякаш отново преживях станалото през оная нощ, после потърсих манастира... И тука, сред съспините му видях греха си... И реших да стана монах в манастира „Св. Богородица“ над с. Кричим с вярата, че българският род ще пребъде, докато река Вьча събира сълзите на Орфеевата планина и утолява жаждата на Тракия...

Защото аз, йеромонах Евмений, писах това в лето господне 1620, за да се знае, защото писаното слово остава, а рука човеческа изгнива, как сторих голям грях и дойдох в тази обител да търся изкупление...

Димитър АДЖЕЛАРОВ

НАШИТЕ ЩЪРКЕЛИ

оформени гнезда, за да им покажат, че тук могат да отглеждат поколенията си.

Въпреки желанието на всички ни и при нас да гнездят щъркели, това не се случваше години наред.

Тази пролет историята пак се повтори. Кръжат щъркелите, обикалят района, навествят поставените гнезда, но все не се решават да останат. Прави впечатление, че мястото, което одобряват за гнездо е черковната камбанария. Там кръжат, там кацат, там тракат клюнове, сякаш се молят за помощ.

Това долавят природозащитниците Тодор Русинов, Никола Смиленов, Ангел Илиев и Ангел Смиленов и решават проблема. Правят гнездо от подръчни материали, достатъчно голямо и удобно. Завързват няколко стълби, за да получат необходимата височина и да се покачат на камбанарията. Качва се Тодор Русинов, с въже примъква нагоре гнездото и го прикрива за кръста.

Два-три дни щъркелите проучваха новата възможност, кацаха, излитаха, дооформяха гнездото. Сега вече се успокоиха, ежедневно са тук, вероятно мътят. Няма розовец, който да не приветства постъпката на нашите природозащитници, на които благодарим от сърце.

Доволни сме, че в селото живеят щъркели. Има нещо символично в това, че избраха камбанарията до Божия храм. Там е вярата за добро, закрила и сигурност.

Щъркелите идват от Африка у нас, за да гнездят и мътят малките си. Легендата разказва, че това са птиците, които избират да живеят в чиста природна среда и се заселват там, където живеят добри хора. Те носят късмет, затова връзваме мартеничката за дърво, щом видим щъркел. Те са полезни птици, тъй като се хранят с насекоми, влечуги и др., а с присъствието си красят природата. Впечатляваща е гледката, когато сред зелената морава са накацали ято щъркели – един стои на един крак, друг трака с клюн в изблик на задоволство, трети гордо се разхожда и прочиства зеленината...

С любопитство поглеждаме към щъркеловото гнездо и живеем с надеждата и вярата, че в близките години ще се случи нещо добро за селото и хората му.

Катя КОМИТОВА

РОЗОВЦИ ТЧАТ 2-РИ ЮНИ

На втори юни, в Деня на Ботев и падналите за народна свобода в Розово по традиция се проведе общоселско тържество под ръководството на секретаря на читалището Васка Спасова.

Пред паметника на героите волно се вееха българското, европейското и знамето на селото. Подходяща програма изнесе битовият хор при читалище „Проф. Света - 1911“ с ръководител Славка Кушлева. В словото си общинският съветник Веселин Христов подчерта значението на втори юни и назова имената на загиналите розовци за народна свобода. В рецитала на Катя Красимирова и Водича Тюконова емоционално прозвучаха стиховете на

Ботев за героите и тяхната саможертва. „Тоз, който падне в бой за свобода, той не умира“...

На паметника бяха поставени много букети, а от името на кметството кошница с цветя и надпис остави Йордан Кърпачев. Кметът Йорданка Петкова не беше забелязана. Тъй като втори юни съвпадна със Задушница - християнски ритуал за поменаване на мъртвите, няколко жени раздаваха почерпки за помен на близки и за загиналите герои.

А когато засвири селската сирена, всички застанаха прави в едноминутно мълчание в знак на признателност към хилядите знайни и незнайни народни борци за свобода!

Катя КОМИТОВА

КЛЕТВА

се спусне трансилванският княз Сигизмунд Баторий, на когото да се даде много злато... Ето, че бе настъпил нашият час!

И когато тихо разговаряхме и товарехме златото на конете – два биволски толума, а Тихомир и Теменуга, с онези две дълги плитки до кръста ѝ, наливах вода до кайнака за из път, осветени от луната, която се подаде иззад поръбен със злато облак като нащърбена под-

ЗЕМЯ РОДНА, ЗЕМЯ ПЛОДОРОДНА

„Отечество любезно, как хубаво си ти,
как чудно се синее небето ти безкрайно,
как твоите картини менят се омайно
при всеки поглед нови, по-нови красоти...“

Тези юнски дни носят аромата на късната пролет, когато земята започва да ражда, оплодена от грижовните ръце на хората от село Бяга. Тези дни носят белега и на онзи мъчалив миг на сведени глави пред подвига на загиналите, за да я има днес България.

В тези две предпоставки се крие голямото очарование на нашия празник. Две големи начала в живота ни, които ни крепят като народ – неизчерпаемият трудот оптимизъм и нетленният подвиг на героите.

Ние, хората от село Бяга, знаем какво е земята за нас. Тя е кърмилница, тя е красота за очите ни, тя е упование за душите ни, тя е нашата спасителка. Тя – земята, и до днес е с нас. И ако ни е трудно в този въртоп от голямото няма, ако е отлетяла вярата в бъдещето ни, ако под свъсени вежди пресмятаме бедното си утре, нека прегърнем земята си. Тя ни е дала опора и спасение и пак ще ни ги даде.

Поколения жители на селото ни зоват да не забравяме природата, онази, която ни изхранва.

Земята на Бяга пази името ни, помни песните ни, споделя радостите и скърбите ни. Тя е част от нашето мирозрение.

Здраво сме стъпили тук ние, бяжанци. Здрави са корените ни, жилава и вечна е връзката ни с нашата земя.

Където и да сме, каквито и красоти да виждаме, ние пак се връщаме край спокойната и ромонлива

Стара река, до малкия, но зелен в младостта си Балкан. Черпим сили от този кът, за да поемем отново по широкия свят, но винаги свързани с родното.

Тук, под напуканите ръце на трудолюбивите хора, земята ражда. И сред

МОЕТО РОДНО СЕЛО

За мен моят роден край е най-прекрасният. Това е едно от най-красивите кътчета на родината ни. Родното ми село Бяга се намира в полите на Родопска планина. Тук природата по изключителен начин съчетава планинския релеф и зеленина с простора на равнината. Селото ни се прекосява от бистрите води на река Стара река. То е сгушено между китни ридове с къщите и дворовете с пъстри багрии. Усещането, което човек изпитва при вида им няма сравнение, а най-силно е то, когато цялата шир се изпълни с аромата на маслодайните рози, образжащи селото почти от всички страни.

Всичко около нас вдъхва спокойствие и преклонение пред величието на природата. Село Бяга е олицетворение на българския дух и традиции, на мъдростта

ябълки и грозде, рози и жито разцъфтява усмивката на вярата, че когато обичаме труда и природата, ще бъде жив коренът ни.

Обединените усилия на читалище „Н. Й. Вапцаров – 1903“, Целодневна детска градина „Вела Пеева“ и Основно училище „Христо Ботев“ направиха празника повече от запомнящ се. Малчуганите от ЦДГ бяха толкова пленяващи

на дедите ни и далновидността на жителите му, които са ни съхранили през вековете. Именното това сближава хората и до днес.

Аз знам, че никога не съм се срамувал и няма да се срамувам, че съм се родил и раснал на село и нищо не е стопляло душата ми по такъв начин, както Яворовите слова:

„...Няма по-топла стриях от бащината, по-спокоително небе от родното...“

Да обичаш означава да познаваш, да помниш и да се гордееш със своята идентичност.

Обичам родното си село! Всичко тук ми дава увереност в бъдещето и гордост, че съм българин, че съм се родил и живея в най-прекрасното кътче на България – Бяга!

Иван ХРИСТОДОРОВ
ученик от VI клас на ОУ „Хр. Ботев“ – Бяга

и артистични, че публиката запя заедно с тях. Очарованието на тези невинни създания и старанието, което бяха положили, трогнаха жители и гости на празника. Техните по-големи каки и батковци, учениците от местното училище, поднесоха на публиката много настроение с песни и танците на фолклорна основа. Насладихме се на великолепно художествено слово, трогващо до сълзи, а вокалната група при читалището ни изтъгна от сивото ежедневие, изпълнявайки най-красивите песни, характерни за нашия край.

Организираните конкурси за есе и рисунка на тема „Моето родно село“ ентусиазираха всички ученици. Входът на читалищната сграда „светеше“ от впечатляващите им творения, изпълнени с много въображение и любов. Наградени бяха победителите в творческата надпревара.

Първо място за рисунка бе дадено на Слави Трендафилов, а призът за есе – на Иван Христордов.

Не беше пропуснат и предшестваният празник 1-ви юни – Денят на детето. Усмивките и лъчезарният поглед на малчуганите подсазваха, че са истински щастливи от изненадата, която им подготвиха Кметството и читалището.

Увлечателната програма и забавленията с професионален аниматор доставиха незабравимо изживяване на малките сладури. Паркът грееше от слънчевите им личици, а майките им се усмихваха, заредени от тяхната емоция.

Димитрия ЛАМБРЕВА
секретар на НЧ „Н. Й. Вапцаров-1903“, Бяга

„ЗДРАВ ДУХ В ЗДРАВО ТЯЛО“

Демонстрация по карате, самоотбрана и смесени бойни изкуства показа школата на треньора от Бяга Иван Костадинов към Младежкия дом – Брацигово.

Младите момичета и момчета, водени от своите по-възрастни партньори, изложиха на показ бойни техники и умения, както и силови тренинги.

Каратистите взривиха публиката с различните по сложност хватки.

Демонстрацията е организирана по инициатива на президента на ФК – Брацигово, инж. Тодор Кръстев – заместник-кмет на община Брацигово, и е част от спортните инициативи на календар – 2012, изпълняван от Община Брацигово.

/Соб. инф./

90 ГОДИНИ ФУТБОЛ В СЕЛО БЯГА

От ранни години младежите от с. Бяга се увличат в спорта като участват в спартакиади, лекоатлетически и гимнастически игри и футбол. Летоброемето тогава отмерва 1916 година.

Основите на футболния клуб обаче се поставят през 1921 г. от 25-има младежи, които системно играят в местността Исака.

На 22.09.1922 г. на учредително събрание се приема уставът и името на тима – „Раковски“, а за председател е избран Стоил Дюджоков. Само за една година играчите се увеличават двойно и наброяват 50 души спортисти.

Хората от селото с времето се пристрастват към футбола и всячески помагат, за да го има. На игрището Исака всяка есен бяжани дават по 50, по 100 кг., а по-заможните и по 1 тон ябълки, които се продават и със средствата се финансира клубът.

Село Бяга е единственото в страната с 90-годишна история по футбол, без да е прекъсвано участие в първенства. Играни са

срещи на всички нива на Пловдивска и Пазарджишка групи. Сърпници през годините са били „Родоп“ – Смолян, „Левски“ – Карлово, „Металик“ – Сопот, „Ударник“ – Пловдив, и др.

През осемдесетте години на миналия век футболите от селото трупяха опит и с участие в международни срещи с „Варта“ – Познан, „Оксфорд“ – Англия, и т.н.

Запалилите играчи обработват 40 дека ливада към местното тогава АПК и със средствата финансират футболния тим. Добри ръководители на спортната дейност са били Борис Киров, Димитър Попов, Петко Илиев, Георги Илинов и Ставри Ставрев.

След демократичните промени, футболът сякаш се възроди за нов живот. С развитието на този вид спортна дейност се заеха Георги и Йордан Михайлови, Атанас Станков, Стефан Маджаров и спонсори. Изгради се силен отбор и награди от купи, флага и грамоти запълниха почетната витрина.

Димитър ПОПОВ

ДОМ, ИЗПЪЛНЕН С ВЕСЕЛИЕ, ЗАКРИЛА И ПРИЯТЕЛСТВО

Това е Целодневна детска градина „Вела Пеева“ – с. Бяга. Вратите на този дом се отварят за първи път през далечната 1966 година, когато в двуетажната сграда, специално построена за отглеждане и възпитание на деца, чиито родители работят в ТКЗС, се разкриват три групи – от три до седем години, и една яслена, всички те със сезонен характер – от 01.05 до 30.11.1966 г.

През следващите години групите се утвърждават като постоянни, а екипът, полагащ грижи за децата, набира опит и професионални умения, за да сложи основите на предучилищното образование в село Бяга.

От създаването до днес ЦДГ „Вела Пеева“ преминава през различни периоди, определяни от обществено-икономическите и демографски условия в страната ни. Но и в най-тежките години на прехода, когато икономиката е срината, а раждаемостта – много ниска, вратите на нашата детска градина остават отворени, а малките деца намират в нея необходимите им любов и внимание.

И както е казал народът ни, „след лошото идва добро“ – в началото на новия век детското заведение влиза с две групи – смесена

подготвителна III и IV група и смесена I и II, и един екип, съчетаващ зрелостта и майсторството с младостта и амбициозността и състоящ се от четирима педагози, подкрепяни в своята дейност от помощния персонал, местната и общинската власт и не на последно място – от РИО, гр. Пазарджик.

Днес детското заведение се стреми към създаване на

бележещи дейности в ЦДГ „Вела Пеева“, бяха националната кампания на МОМН „Участвам и променям“ и 130-годишнината от откриването на първата детска градина в България – „Детска мъдрост“, гр. Свищов.

С огромно желание децата се подготвяха за празничното развлечение, посветено на есенното

един ден“, за да почистим двора и прилежащите тротоари на детското заведение. Участвахме в общоселското празнично шествие и в тържествения концерт, посветени на Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост – 24 май. Забележителна беше изявата по време на традиционния събор на селото ни, който преминава под надслов „Земя родна, земя плодородна!“ – изпълнението на децата, изучаващи народни танци като допълнителна педагогическа услуга, предизвика сълзи на умилението в очите на много от гостите на празника, които с аплодисментите си подкрепяха и вдъхваха сили на малките танцьори. Празнично, макар и с малко тъга, в края на годината изпращаме и бъдещите първокласници с концерт „Довиждане, детска градина! Здравей, първи клас!“.

Екипът на ЦДГ „Вела Пеева“ – с. Бяга, благодарни на всички, които ни подкрепят при отглеждането, възпитанието и обучението на НАШИТЕ ДЕЦА!

Ваня ПЕЕВА
директор на ЦДГ „В. Пеева“

условия за пълноценно детство, равен старт на всяко дете, емоционално благополучие и целенасочена предучилищна подготовка за училищна реализация.

През изминалата учебна година основните акценти,

плодородие – „Даровете на есента“, и за празника на здравето „Най-голямото богатство“.

Ентусиазирани, деца и персонал се включихме и в националната кампания „Да изчистим България за